

**REPUBLIKA HRVATSKA
DRŽAVNA KOMISIJA ZA KONTROLU
POSTUPAKA JAVNE NABAVE**

KLASA: UP/II-034-02/26-01/330

URBROJ: 354-2/19-26-05

Zagreb, 14. srpnja 2026.

Državna komisija za kontrolu postupaka javne nabave, OIB: 95857869241, u Vijeću sastavljenom od članova: Danijele Antolković, zamjenice predsjednice te Sanje Badrov Ranić i Jasnice Lozo, članica, povodom žalbe žalitelja Medical Bravo d.o.o., Zagreb, OIB: 36636191259, u odnosu na dokumentaciju o nabavi, u otvorenom postupku javne nabave, broj objave: 2026/S F21-0000553, predmet nabave: radiološke usluge za potrebe pacijenata, naručitelja Opća bolnica Varaždin, Varaždin, OIB: 59638828302, na temelju članka 3. Zakona o Državnoj komisiji za kontrolu postupaka javne nabave (Narodne novine, broj 18/13, 127/13, 74/14, 98/19 i 41/21) te članka 398. Zakona o javnoj nabavi (Narodne novine, broj 120/16 i 114/22 i 48/2026, dalje u tekstu: ZJN 2016) donosi sljedeće

R J E Š E N J E

1. Žalba žalitelja Medical Bravo d.o.o., Zagreb, odbija se kao neosnovana.
2. Odbija se zahtjev žalitelja Medical Bravo d.o.o., Zagreb, za naknadom troškova žalbenog postupka kao neosnovan.

O b r a z l o ž e n j e

Naručitelj Opća bolnica Varaždin, Varaždin, objavio je dana 16. svibnja 2026. u Elektroničkom oglasniku javne nabave Republike Hrvatske (dalje u tekstu: EOJN RH) poziv na nadmetanje s dokumentacijom o nabavi, u otvorenom postupku javne nabave, broj objave: 2026/S F21-0000553, predmet nabave: radiološke usluge za potrebe pacijenata. Kriterij za odabir ponude je ekonomski najpovoljnija ponuda koja se određuje na temelju kriterija: 1. cijena ponude (90 bodova) i 2. rok za dostavu očitnog nalaza (10 bodova).

Žalbu je ovome tijelu u odnosu na dokumentaciju o nabavi, dana 25. svibnja 2026., izjavio žalitelj Medical Bravo d.o.o., Zagreb. Žalitelj u žalbi predlaže poništiti dokumentaciju o nabavi, uz naknadu žalbenog troška u ukupnom iznosu od 1.320,00 eura.

U odgovoru na žalbu naručitelj predlaže odbiti žalbu kao neosnovanu, kao i zahtjev žalitelja za naknadom troška žalbenog postupka.

Tijekom žalbenog postupka izvedeni su dokazi pregledom i analizom dostavljenog dokaznog materijala koji se sastoji od poziva na nadmetanje, dokumentacije o nabavi te ostalih dokaza.

Žalba žalitelja je dopuštena, uredna, pravodobna i izjavljena od ovlaštene osobe.

Žalba žalitelja je neosnovana.

Žalitelj smatra da dokumentacija o nabavi nije u skladu s načelom razmjernosti i načelom transparentnosti iz ZJN 2016, budući ne sadržava minimalne uvjete tehničke i stručne sposobnosti kojima bi se osigurala provjera iskustva i operativne sposobnosti gospodarskih subjekata za izvršenje predmeta nabave. Ukazuje da se predmet nabave odnosi na pružanje usluga teleradiologije, odnosno telekonzultantskih usluga liječnika specijalista radiologije u postupcima očitavanja radioloških nalaza te da se radi se o specifičnim zdravstvenim uslugama koje neposredno utječu na kvalitetu zdravstvene skrbi i sigurnost pacijenata te zahtijevaju odgovarajuću razinu organizacijskih, kadrovskih i operativnih kapaciteta gospodarskog subjekta. Žalitelj smatra da je u konkretnom postupku naručitelj bio dužan predvidjeti minimalne uvjete tehničke i stručne sposobnosti kojima bi se osiguralo da gospodarski subjekt raspolaže potrebnim iskustvom za uredno i kvalitetno izvršenje predmetne usluge. Žalitelj smatra da dokumentacija o nabavi u predmetnom postupku ne sadržava minimalne uvjete tehničke i stručne sposobnosti kojima bi se osiguralo da gospodarski subjekt raspolaže potrebnim iskustvom i operativnim kapacitetima za izvršenje predmetne usluge jer dokumentacijom o nabavi nisu propisani uvjeti prethodnog iskustva ponuditelja niti je predviđena obveza dokazivanja uredno izvršenih istih ili sličnih usluga usporedive složenosti i vrijednosti. Žalitelj ističe da je naručitelj, s obzirom na prirodu predmeta nabave, bio dužan propisati minimalne uvjete tehničke i stručne sposobnosti na način da se propiše obveza dostave popisa glavnih usluga pruženih u godini u kojoj je započeo postupak javne nabave i tijekom tri godine koje prethode toj godini te dokaz izvršenja najmanje jedne iste ili slične usluge minimalne vrijednosti 50.000,00 EUR bez PDV-a. Žalitelj smatra da samo posjedovanje ovlaštenja ili stručnih kvalifikacija pojedinih liječnika nije dostatno jamstvo sposobnosti gospodarskog subjekta za izvršenje ugovora ove složenosti, osobito imajući u vidu potrebu organizacije kontinuiranog pružanja usluge i osiguravanja potrebnih operativnih kapaciteta. Navodi da zahtjev za dokazom prethodno uredno izvršenih ugovora usporedive vrijednosti i složenosti predstavlja razmjeran i objektivno opravdan uvjet tehničke i stručne sposobnosti kojim se osigurava da gospodarski subjekt raspolaže potrebnim iskustvom i kapacitetima za kontinuirano i kvalitetno izvršavanje predmetne usluge. Ukazuje da navedeno potvrđuje i praksa Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave te upućuje na Rješenje KLASA: UP/II-034-02/25-01/780, URBROJ: 354-02/3-26-11 od 14. travnja 2026., doneseno u postupku javne nabave „Usluga teleradiologije za potrebe KB Dubrava“, u kojemu je iskazano stajalište da su reference zakonit i dopušten uvjet tehničke i stručne sposobnosti te da naručitelj ima pravo zahtijevati dokaz prethodno izvršenih usluga radi osiguranja urednog izvršenja ugovora, pri čemu je navedeno da ZJN 2016 predviđa dokazivanje tehničke i stručne sposobnosti putem referenci te da su reference samostalan i zakonit uvjet tehničke i stručne sposobnosti. Žalitelj smatra da je navedeno pravno stajalište primjenjivo i u predmetnom postupku, budući da se i ovdje radi o specifičnim telemedicinskim uslugama iz područja radiologije kod kojih iskustvo gospodarskog subjekta predstavlja legitiman i razmjeran kriterij provjere sposobnosti za izvršenje ugovora, dok se izostankom bilo kakvog uvjeta prethodnog iskustva omogućava sudjelovanje gospodarskim subjektima bez prethodnog iskustva

u pružanju telemedicinskih ili srodnih zdravstvenih usluga, što može dovesti u pitanje kvalitetu izvršenja ugovora i ostvarenje svrhe predmeta nabave.

Naručitelj osporava gornji žalbeni navod te ističe da žalitelj pogrešno polazi od pretpostavke da je naručitelj bio obvezan propisati reference kao uvjet tehničke i stručne sposobnosti jer takvo tumačenje nema uporište u ZJN 2016, budući je u članku 259. stavku 1. ZJN 2016 propisano da javni naručitelj može odrediti uvjete tehničke i stručne sposobnosti kojima se osigurava da gospodarski subjekt ima potrebne ljudske i tehničke resurse te iskustvo potrebno za izvršenje ugovora o javnoj nabavi na odgovarajućoj razini kvalitete, pri čemu naručitelj ističe da ZJN 2016 izričito koristi formulaciju „može odrediti“, iz čega nedvojbeno proizlazi da se radi o diskrecijskom pravu naručitelja, a ne o zakonskoj obvezi. Nadalje navodi da jednako tako, niti jednom odredbom ZJN 2016 nije propisano da je kod zdravstvenih usluga, telemedicinskih usluga ili usluga teleradiologije obvezno propisati reference ili minimalnu vrijednost prethodno izvršenih ugovora te da je koristeći zakonom dano pravo procjene, odlučio da u konkretnom postupku neće propisivati dodatni uvjet prethodnog iskustva u obliku minimalne reference određene vrijednosti, a da je takva odluka donesena upravo radi poštivanja načela tržišnog natjecanja i razmjernosti. Ukazuje da, suprotno navodima žalitelja, dokumentacija o nabavi već sadržava odgovarajuće kriterije kvalitativnog odabira gospodarskog subjekta kojima se osigurava da gospodarski subjekt raspolaže potrebnim pravnim, stručnim i organizacijskim preduvjetima za uredno izvršenje ugovora. Naručitelj obrazlaže da je u dokumentaciji o nabavi propisao kriterije za kvalitativni odabir gospodarskog subjekta sukladno ZJN 2016, uključujući osnove za isključenje gospodarskog subjekta, uvjete sposobnosti za obavljanje profesionalne djelatnosti, uvjete tehničke i stručne sposobnosti, obvezu raspolaganja odgovarajućim stručnim kadrom, obvezu ispunjavanja posebnih propisa iz područja zdravstvene zaštite i telemedicine, a da sama činjenica što gospodarski subjekt raspolaže prethodnim ugovorom određene financijske vrijednosti ne predstavlja automatsko jamstvo kvalitetnog izvršenja predmetne zdravstvene usluge. Naručitelj navodi da je upravo iz razloga razmjernosti ocijenio da dodatno ograničavanje tržišnog natjecanja kroz propisivanje vrijednosnog praga referenci nije nužno za uredno izvršenje ugovora. Naručitelj smatra da bi propisivanje minimalne reference određene vrijednosti moglo neopravdano ograničiti tržišno natjecanje, osobito uzimajući u obzir činjenicu da se tržište telemedicinskih i teleradioloških usluga u Republici Hrvatskoj intenzivnije razvija tek posljednjih godina. Ističe da upravo iz razloga osiguravanja tržišnog natjecanja naručitelj nije propisao dodatni uvjet prethodnog iskustva, a da su neosnovani navodi žalitelja da bi takvo postupanje bilo protivno načelu razmjernosti jer načelo razmjernosti ne podrazumijeva obvezu propisivanja što većeg broja uvjeta sposobnosti, već upravo suprotno - obvezu da naručitelj propiše samo one uvjete koji su nužni i opravdani za izvršenje ugovora. Navodi da se žalitelj u žalbi poziva na rješenje Državne komisije, KLASA: UP/II-034-02/25-01/780, URBROJ: 354- 02/3-26-11 od 14. travnja 2026., ali da navedenu odluku pogrešno interpretira, jer u navedenom predmetu nije zauzeto stajalište da su reference obvezan uvjet tehničke i stručne sposobnosti, već je zauzeto stajalište da su reference zakonit i dopušten uvjet ukoliko ih naručitelj odluči propisati.

Ocjenjujući osnovanost predmetnog žalbenog navoda utvrđeno je sljedeće:

Uvidom u dokumentaciju o nabavi, kriteriji za odabir gospodarskog subjekta , utvrđeno je da je kao jedini uvjet tehničke i stručne sposobnosti, u točki 5.2.1. tehnički stručnjaci ili tijela – kontrola kvalitete, propisano da gospodarski subjekti

trebaju imati na raspolaganju za potrebe izvršenja ugovora najmanje dva (2) liječnika specijalista radiologije, koji imaju važeće odobrenje za samostalan rad, za očitavanje radioloških nalaza teleradiološkim modelom interpretacije iz područja CT/MR dijagnostike koji moraju imati registarski broj (šifru) dodijeljen od strane Hrvatskog zavoda za javno zdravstvo.

Za ovako utvrđeno činjenično stanje mjerodavan je sljedeći pravni okvir:

Člankom 200. stavkom 1. ZJN 2016 propisano je dokumentacija o nabavi mora biti jasna, precizna, razumljiva i nedvojbeno te izrađena na način da omogući podnošenje usporedivih ponuda.

Člankom 256. stavkom 1. točkom 3. ZJN 2016 je propisano da se kriteriji za odabir gospodarskog subjekta u postupku javne nabave mogu odnositi na tehničku i stručnu sposobnost, dok je stavkom 3. istoga članka propisano da naručitelj prilikom određivanja kriterija za odabir iz stavka 1. ovoga članka smije zahtijevati samo minimalne razine sposobnosti koje osiguravaju da će gospodarski subjekt biti sposoban izvršiti ugovor o javnoj nabavi. Stavkom 4. istog članka, propisano je da svi uvjeti sposobnosti moraju biti vezani uz predmet nabave i razmjerni predmetu nabave, odnosno grupi predmeta nabave ako je predmet podijeljen na grupe.

Člankom 259. stavkom 1. ZJN 2016 je propisano da javni naručitelj može odrediti uvjete tehničke i stručne sposobnosti kojima se osigurava da gospodarski subjekt ima potrebne ljudske i tehničke resurse te iskustvo potrebno za izvršenje ugovora o javnoj nabavi na odgovarajućoj razini kvalitete, a osobito zahtijevati da gospodarski subjekt ima dovoljnu razinu iskustva, što se dokazuje odgovarajućim referencijama iz prije izvršenih ugovora.

Budući iz citiranih odredbi članaka 256. i 259. ZJN 2016 jasno proizlazi da su kriteriji za odabir gospodarskog subjekta (uvjeti sposobnosti), pa tako i uvjeti tehničke i stručne sposobnosti, propisani kao fakultativni, a ne kao obvezni kriteriji, kako to pravilno navodi naručitelj, ovo tijelo ne može prihvatiti argumentaciju žalitelja kada ističe da je naručitelj u konkretnom slučaju kao uvjet tehničke i stručne sposobnosti bio dužan propisati prethodno iskustvo ponuditelja. Slijedom navedenoga, ovaj žalbeni navod je ocijenjen neosnovanim.

Postupajući po službenoj dužnosti temeljem članka 404. ZJN 2016, a u odnosu na osobito bitne povrede postupka javne nabave iz članka 404. stavka 2. toga Zakona, ovo tijelo nije utvrdilo postojanje osobito bitnih povreda.

Slijedom navedenog, temeljem članka 425. stavka 1. točke 3. ZJN 2016, žalba žalitelja se odbija kao neosnovana te je odlučeno kao u točki 1. izreke ovoga rješenja.

Žalitelj je postavio zahtjev za naknadu troškova žalbenog postupka po osnovi uplaćene naknade za pokretanje žalbenog postupka u iznosu od 1.320,00 eura. Sukladno odredbi članka 431. stavka 4. ZJN 2016, u slučaju odbijanja žalbe žalitelj nema pravo na naknadu troškova žalbenog postupka. Stoga je odlučeno kao u točki 2. izreke ovoga rješenja.

Naručitelj je sukladno odredbi članka 425. stavka 6. ZJN 2016, obavezan postupiti sukladno izreci odluke Državne komisije najkasnije u roku od 30 dana od dostave izvršne odluke, pri čemu je vezan pravnim shvaćanjem i primjedbama Državne komisije.

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU

Protiv ovog rješenja nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor pred Visokim upravnim sudom Republike Hrvatske u roku od 30 dana od isteka osmog dana od dana javne objave rješenja na internetskim stranicama Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave. Tužba se predaje neposredno u pisanom obliku, usmeno na zapisnik ili se šalje poštom, odnosno dostavlja u elektroničkom obliku putem informacijskog sustava.

ZAMJENICA PREDsjednice

Danijela Antolković

